

André
Kuipers

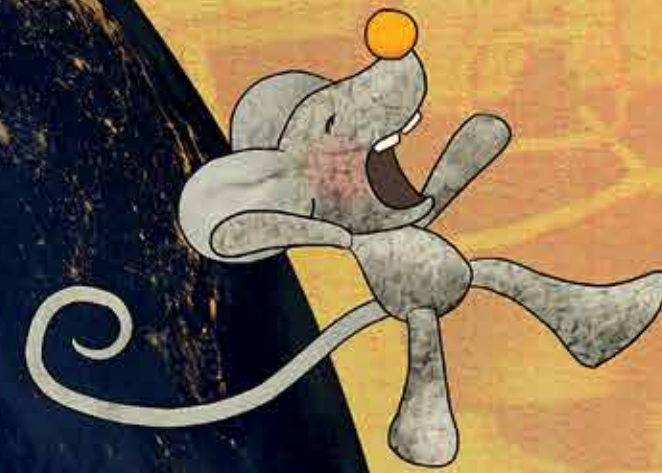
André

het astronautje
terug naar de

Aarde

met illustraties van
Natascha Stenvert

André knikt. **‘Door al die lichtjes zie je ook hoeveel mensen er wonen op onze aardbol.’**

Buiten wordt de aarde donker. Astromuis rekt zich uit en geeuwt. ‘Aan deze kant van de aarde ligt iedereen lekker te slapen. Ik zou ook wel...’

‘Muis!’ roept André waarschuwend. ‘Wakker blijven. Kijk al die lichtjes eens. Dat zijn allemaal steden en snelwegen!’

‘Het is magisch...’

zegt Valentina dromend. ‘Als een zwarte deken met gouddraad bestikt.’

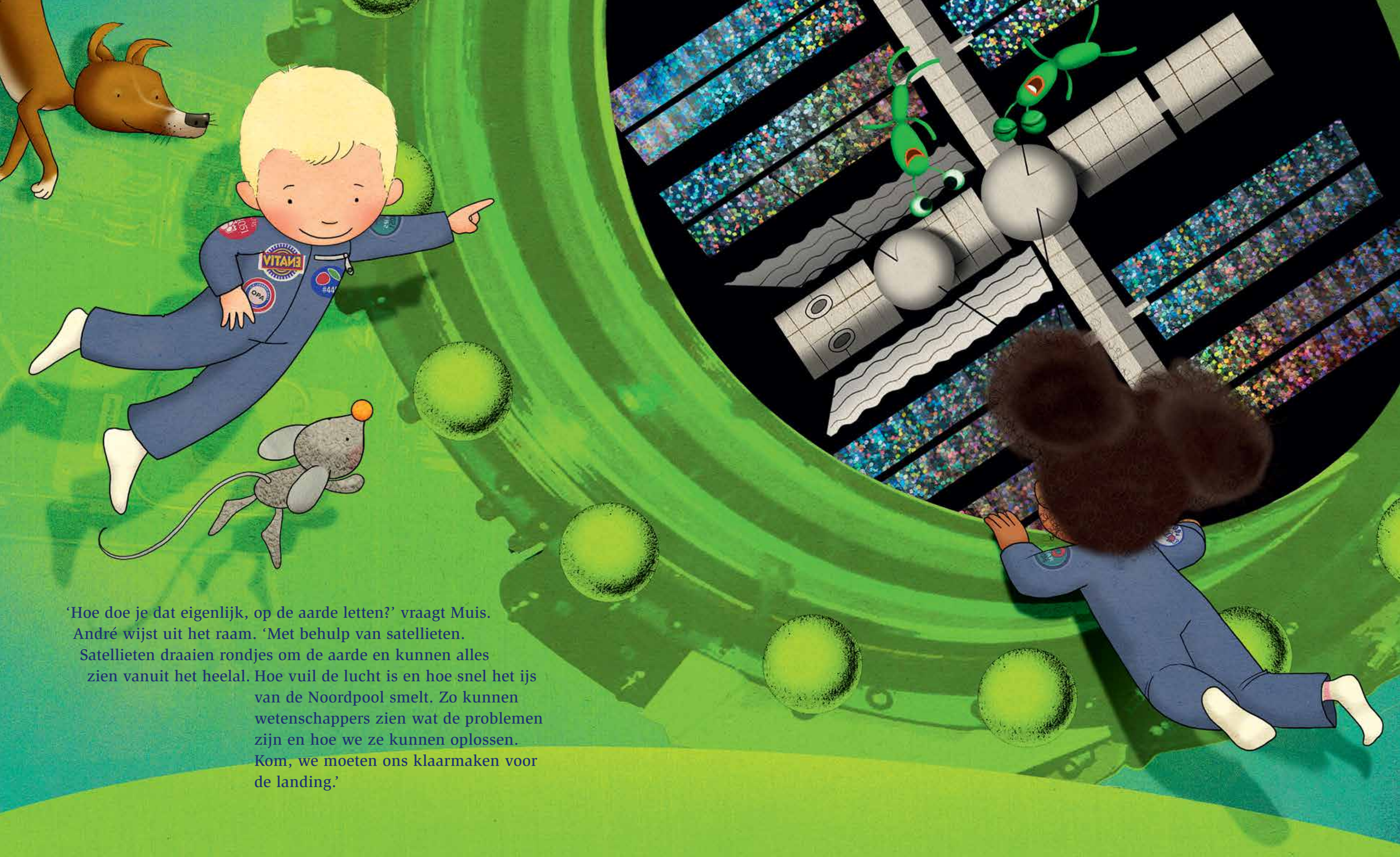
‘Denken mensen soms dat de aarde een blokje kaas is dat ze kunnen opknabbelen tot er niets meer over is?’ vraagt Astromuis.

‘Daar lijkt het op, Muis!’ zegt André. ‘We moeten heel goed op de aarde letten.’

De aarde is ons ruimteschip en we zweven met zijn allen door een donker en koud heelal. En daar is voorlopig niets te halen.’

‘Hoe doe je dat eigenlijk, op de aarde letten?’ vraagt Muis. André wijst uit het raam. ‘Met behulp van satellieten. Satellieten draaien rondjes om de aarde en kunnen alles zien vanuit het heelal. Hoe vuil de lucht is en hoe snel het ijs van de Noordpool smelt. Zo kunnen wetenschappers zien wat de problemen zijn en hoe we ze kunnen oplossen. Kom, we moeten ons klaarmaken voor de landing.’

‘Mars is erg droog en kaal,’ zegt een van de Marsmannetjes. ‘Wat is hier veel water!’ André kijkt naar zijn vrienden.

‘Wisten jullie dat meer dan de helft van de planeet uit water bestaat?’

Water is belangrijk, want anders zou er op aarde niets kunnen leven. Geen planten, geen dieren en ook geen mensen!’

‘De aarde is echt bijzonder, want jullie hebben veel natuur,’ zegt het andere Marsmannetje. ‘Wees er zuinig op hoor, anders vergaat jullie planeet nog eens met man en muis.’

